

ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМКИ РОЗШИРЕННЯ СПОРТИВНО-ОЗДОРОВЧИХ ПОСЛУГ В ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ

Абрамова А.Г., к.т.н.,

Коваль О.В., к.т.н.,

Янішевський В.В.

*Національний університет харчових технологій
(НУХТ), м.Київ*

Індустрія гостинності є вагомою складовою національної економіки багатьох країн світу, в тому числі і України. Розвиток індустрії гостинності та готельного комплексу України залежить від багатьох факторів, і насамперед від: політичної стабільності, конкурентоспроможності держави, рекреаційного потенціалу країни, рівня насиченості готельним продуктом, досконалості структур підприємств готельного типу, нормативно-правової бази на законодавчому рівні.

Серед перелічених факторів одним з вагомих, що безпосередньо впливає розвиток туристичної сфери, а відповідно і на розвиток готельного господарства, є рекреаційний потенціал держави. Загалом Україну можна віднести до країн з великим природно-рекреаційним потенціалом. За регіональним поділом до забезпечених природними рекреаційними ресурсами можна віднести Херсонську, Івано-Франківську, Київську, Закарпатська, Одеську, Львівську області [1], що створює передумови для ефективного розвитку готельних підприємств рекреаційного типу саме у зазначених регіонах.

Рекреаційні, тобто оздоровчі та спортивно-оздоровчі, послуги користуються широкою популярністю у внутрішніх та зовнішніх туристів. До традиційних рекреаційних послуг, що пропонуються оздоровчими центрами при готельних підприємствах відносяться: таласотерапія («лікування морем», тобто комплекс морських лікувально-оздоровчих процедур), ароматерапія (застосування ефірних олій рослин та квітів з метою покращення фізичного стану), бальнеотерапія (використання мінеральних вод з метою профілактики та оздоровлення), фітотерапія (система специфічних методів лікування та профілактики захворювань, що заснована на використанні лікарських рослин), фізіотерапія (комплекс фізичних заходів, які направлені на відновлення опорно-рухового апарату, спортивної реабілітації та профілактики захворювань).

Всі ці процедури направлені на задоволення потреб споживачів у якісних спортивно-оздоровчих послугах. Спортивно-оздоровчі та оздоровчі послуги є затребуваними серед споживачів готельного продукту, а тому актуальним є розширення додаткових послуг рекреації. Зокрема, одним з перспективних напрямків розширення рекреаційних послуг є впровадження послуг спелеотерапії.

Спелеотерапія або галотерапія (від грец. *speleon* – печера, *therapia* – лікування) – немедикаментозний спосіб лікування, є різновидом кліматотерапії. Суть даного виду терапії полягає в тривалому перебуванні в умовах певного мікроклімату печер, гротів, соляних копалень, тощо. Показання до

спелеотерапії – бронхіальна астма, захворювання органів дихання, хвороби легень, дерматити, хвороби суглобів, гіпертонічна хвороба.

З метою реалізації даного виду оздоровчої процедури на території готельного підприємства доцільно передбачити спеціалізовані штучні спелеокамери. Спелеокамера представляє собою приміщення, де створено природній мікроклімат, який характерний для природніх карстових печер. У кімнаті для спелеотерапії стіни та підлога облицьовані сольовим матеріалом, кількість іонів солей в повітрі контролюється за допомогою галогенераторів. Також у спелеокамерах штучно контролюється вологість повітря.

Розрізняють наступні види спелеокамер:

– сильвінітові – приміщення таких камер оснащені спеціальними природніми калійними солями, які відрізняються за кольором, для них характерний червоний відтінок;

– сольові – у приміщеннях таких камер лікувальна дія здійснюється за рахунок розпилення аерозолу звичайної повареної солі через галогенератори.

Якщо порівнювати ці два види спелеокамер, то більш ефективними є сильвінітові, оскільки штучно створені в них умови максимально наближені до середовища печер та рудників. Крім того, у сольових спелеокамерах через деякий час знижується лікувальний ефект оскільки відбувається зниження розпиленних часточок іонів хлору та натрію.

Загалом, послуги спелеотерапії в Україні надаються лише в деяких санаторіях та медичних центрах [2]. Дана процедура є доволі популярною серед різних вікових категорій населення (діти, молодь, особи середнього та похилого віку), тому доцільним є облаштування приміщень для спелеотерапії при готельних підприємствах рекреаційного типу. Це дозволить розширити спектр додаткових лікувальних та профілактичних послуг, а також сприятиме розширенню контингенту гостей.

Висновок. Лікувальний туризм посідає особливе місце в системі загальносвітових курортно-туристичних відносин. На теперішній час ринок лікувально-оздоровчого туризму зазнає змін. Традиційні санаторні курорти перестають бути місцем лікування і відпочинку осіб старшого віку і стають поліфункціональними оздоровчими центрами, розрахованими на широке коло споживачів. Тому актуальним та своєчасним завданням для індустрії гостинності є розширення спектру додаткових лікувально-оздоровчих та профілактичних послуг для готельних підприємств рекреаційного типу.

Література

1. Мархонос, С.М. Рекреаційні комплекси України: передумови створення та напрями їх розвитку / С.М. Мархонос, Н.П. Турло // Приазовський економічний вісник. Вип. 2, 2017. – С. 118 – 122.

2. Хамидуллина, С. Ф. Развитие рекреационных ресурсов Украины на примере спелеосанатория «Соляная симфония» / С.Ф. Хамидуллина, С.Н. Гавриленко // Праці Одинадцятій міжнародної наукової конференції студентів та молодих учених «Управління розвитком соціально-економічних систем: глобалізація, підприємництво, стале економічне зростання». Частина 5. — Донецьк : ДонНТУ, 2010. — С. 215-218.